Є тільки дикої яблуні квіт, вельон біло-рожевий,
впала вона вже давно, але все ще триває життя —
лежачи квітне, ніким не помічена, в хащах,
квітне для себе, а бджоли спивають нектар
і таїну бережуть, повертаючись після причастя.

О, зроби нам гніздо, заховай і його в пелюстках,
крізь усі палімпсести призахідних хмар незліченних
научи нас читати найперше, єдине мовчання,
що записане в небі притомності рунами.